

Na hodeckém poli
jenom jeden stojí,
ešče su daleko,
už mně pěkně voní.

Ani mně nevoní
rozmarýn zelený,
jak mně zavonělo
moje potěšení.

Na hodeckém poli
kdosi na mne volá,
já se mu ozývám
na slavkovském stoja.

689. Podobné tresti

Erb. II. 132

Co se to če-rve - ná nad té dě-di - nó? Je-li to tam kví - tí, já tam po-bě-hno. A to ne-ní kví - tí,
to je můj mi-lé, pro-to se če-rve - ná, že je u-pří-mné.

Co se to červená nad té dědinó?
Je-li to tam kvítí, já tam poběhno.
A to není kvítí, to je můj milé,
proto se červená, že je upřímné.

Co se to červená nad té dědinó?
Je-li to tam růža, já ju utrhno.
A to neni růža, to je má milá,
proto se červená, že je upřímná.

362. OBDAR ZA DAR

690.

Na tej na - šej stře - še, na tej na - šej stře - še la - što - ve - čka ne - se, la - što - ve - čka ne - se.
[: Na tej naší střeše :] volaco mně nese. a já mu přichystám
[: laštovečka nese. :] Nese on mně, nese rozmarýn zelený.
Jide k nám šohajek, šáteček hedbávný;

363. ŠANOVÁNÍ A MILOVÁNÍ

691.

Na té No-vé dě-di-ně, na té No-vé dě-di-ně, vím já tam o švá-rné dě-vči-ně.
[: Na té Nové dědině, :] uměl bych ju šanovat. Jestli mně ju nedajú,
vím tam o švárné děvčině. Ve dně bych ju šanovaval,
Kdyby mně ju chtěli dat, a v noci bych ju miloval.

364. ORÁNÍ

692.

Z Březolup

Na tom na - šem dí - le šty - ry ko - ně bí - lé, o - ře ně - ma, o - ře
mé sr - de - čko mi - lé, o - ře ně - ma, o - ře mé sr - de - čko mi - lé.